

[Böeck-Hansen.]

begyndte med at sige: Der vil komme det Øjeblik, da Arbejdsløsheden er større, maa-ske fortvivlende meget større, end den er nu, og paa det Tidspunkt skulde man ikke gerne have opbrugt sine Beskæftigelsesreserver. Paa det Tidspunkt skulde man derimod gerne have sin Mobiliseringsplan i Orden — for at bruge et militært Udtryk —, have sine Arbejdsplaner, sine Projekter i Orden, saaledes at man da straks kan tage fat paa at øge Beskæftigelsen ved offentlige Arbejder.

Jeg mener altsaa, at man skal søge at faa visse Erfaringer ved saa smaat at tage fat og saa lade det store ligge, indtil det Øjeblik indtræder, da man for Alvor faar Brug for det — og jeg synes, det ser ud, som om den Tid ikke ligger saa fjernt.

Derfor har vi, samtidig med at vi har erklæret, at vi vilde gaa med til disse 8 Mill. Kr., sagt, at vi vilde meget henstille til Socialministeriet at søge, dels at sammenarbejde de Lovforslag og de Love, der ligger inden for dette Omraade, og dels at udarbejde en overskuelig Arbejdsplan, samtidig med at man gjorde sig klart, hvordan Administrationen skulde foregaa, idet den burde foregaa fra en enkelt bestemt Statsmyndighed. Endelig mener vi, at det vistnok vilde være rigtigt at adskille de to Kategorier af Arbejdsløshed: Ungdomsarbejdsløshed og de langvarigt arbejdsløse — jeg tror ikke, man skal blande dem sammen.

Udvalget har fra Arbejdsgiverforeningen og Industriraadets Socialudvalg — som allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen — modtaget en Skrivelse, som ogsaa senere er blevet omtalt i Pressen. I denne Skrivelse understreges det udtrykkeligt, at Beskæftigelsen i Øjeblikket er stor, og at man maa imødesee Tider, hvor Arbejdsløsheden vil blive større; det vil derfor være betænkeligt, rent beskæftigelsesmæssigt, at trække Veksler paa Fremtiden, idet det Øjeblik utvivlsomt vil komme, da man faar Brug for at kunne sætte hele Beskæftigelsesreserven ind. Derfor mener man, det vil være uheldigt, om man skulde faa for mange Ekstraarbejder i Gang paa et Tidspunkt, hvor Erhvervene har en saa stor Beskæftigelsesgrad, som de har i Øjeblikket.

Jeg synes, at det, naar man staar over for Spørgsmaalet om at bruge 30 Mill. Kr. til Ekstrabeskæftigelse, er klogt at se noget frem i Tiden og tænke paa, hvad der vil ske i Fremtiden. Saadanne Betæneligheder deler vort Parti naturligvis ogsaa, men vi synes, de mildnes noget, idet vi ikke tror paa, at der vil blive anvendt saa mange

Penge, som der her er Tale om. Vi tror ikke, at Beskæftigelsesreserverne saa hurtigt vil blive udtømt, som det kunde se ud til efter Forslaget.

Denne meget omtalte Skrivelse skrev Dagbladet „Politiken“ — dette Organ for den højeste Oplysning — at jeg skulde have underskrevet. Her foreligger imidlertid en Misforstaaelse; men saadan noget kan selvfølgelig ogsaa Organet for den højeste Oplysning gøre sig skyldig i — selv om det naturligvis vil forbavse mange. Hvis jeg havde underskrevet denne Skrivelse, vilde jeg, da vi havde Lovforslaget om Forbud mod Overarbejde til Behandling, straks have gjort den højtærede Minister opmærksom paa hans store Fejltagelse paa dette Punkt. Jeg erkender imidlertid, at der kan indsnige sig den Slags Misforstaaelser, og at en saadan Misforstaaelse er tilgivelig; at drage en saadan Slutning som den, den højtærede Socialminister drog, forekommer mig derimod at være ganske utilbørligt. Men nu har den højtærede Minister utvivlsomt læst Skrivelsen med større Omhu end tidligere, og det forekommer mig, at der her er en god Lejlighed for den højtærede Socialminister til at faa rettet denne Misforstaaelse og ikke alene til at faa den rettet, men ogsaa til at tilbagekalde sin haarrejsende og skændige Udtalelse, ikke alene om Arbejdsgiverne, men ogsaa om mit Parti. At mit Parti skulde spekulere i Arbejdsløsheden — ja, det er jo lige saa meningsløst som skammeligt at sige det.

Rager: Jeg skal anbefale, at man forkaster de af Mindretallene stillede Ændringsforslag og tiltræder de af Socialministeren og Udvalgets Flertal stillede, henholdsvis anbefalede Ændringsforslag til Lovforslaget.

Jeg skal i øvrigt ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en længere Debat i det Format, som de to ærede foregaaende Ordførere har gjort det. Der er ikke Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, der talte for Venstre, holdt en af de Taler, som man formentlig med en passende Overskrift vil karakterisere paa den Maade: at han trak op i klare Linier Regeringens Fallit o. s. v. — Det er vi saa vant til; vi har hørt det gennem Aarene. Det ærede Medlem vil, hvis han gaar et Par Aargange tilbage i Rigsdagstidende, se, at dengang var det det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der spaaede, at nu ringede Døds-klokkerne over Regeringens økonomiske Politik o. s. v. Det er jo ligegyldigt snart, hvilket Lovforslag vi har til Behandling